

Z OP DE PEDALEN! ROND OOSTERHOUT

Meer routes op route.nl

Fietsen langs de langste en oudste waterlinie

Bos, water, dorpen, een stad, een wijngaard... Een afwisselender fietstocht van nog geen 40 kilometer kan haast niet.

RIJAN VAN LEEST

▼ Op de Zwarte Dijk helpt de rugwind een handje.

FOTO: JAN STADS

De wraak van Spinola

Net voor fietsknooppunt 77 bevindt zich de Spinolaschans, die van groot belang is voor de historie van Breda. Na de list met het turfschip in 1590 zonnen de Spanjaarden op wraak. In 1624 besloot legeraanvoerder Spinola de stad te omsingelen en uit te hongeren. Het duurde maar liefst elf maanden voordat Breda zich overgaf aan de Spanjaarden. Ondertussen legde Spinola in het buitengebied een verdedigingswerk aan. De Spinolaschans is nu een natuurgebied, maar de contouren van het verdedigingswerk zijn nog zichtbaar.

Het is te hopen dat de wind zich vandaag een beetje koest houdt, bedenken we als we de naam van de fietstocht goed tot ons laten doordringen. Een 'open linie' doet vermoeden dat in dit gebied weinig beschutting te vinden is. En stampen op de pedalen gaat vaak ten koste van aandacht voor de omgeving, terwijl we daar nu juist zo benieuwd naar zijn. Wat heeft een fietsliefhebber te zoeken in West-Brabant? De wind is vaak van Zeeuwse kracht, het wegdek soms Vlaams en de polders zijn veelal oer-Hollands.

De start is in het buurtschap Vrachelen, dat door de groei van Oosterhout inmiddels tegen het stadje aan ligt. Maar Vrachelen heeft nog steeds een landelijke uitstraling. Veel groen, vrijstaande laagbouw en een weids uitzicht.

De eerstvolgende kern is Den Hout, een esdorp waar de brink het middelpunt van het dorp vormt. Den Hout is als esdorp uniek in deze regio. De brink draagt hier de naam Houtse Heuvel, waar op de hoek een kruisbeeld te bewonderen is dat er al sinds 1930 staat. We doen er voor de zekerheid een schietgebedje om de wind niet te laten aanwakkeren tot de proporties van afgelopen dagen. Wie weet helpt dat op katholiek grondgebied nog wel.

Het komt inderdaad goed. Aan de andere kant van de brug gaat de tocht namelijk over het fietspad langs het Markkanaal en wordt de zuidwestenwind wat gestremd door de bomen. Het kanaal werd gegraven tussen 1911 en 1915 en daarbij werd de Linie van de Munnikenhof uit 1701 doormid-

den gehakt. Een restant daarvan is nog te zien, direct na het golfterrein aan de linkerkant, waar een aarden wal door het landschap zigzagt.

Bourgondisch

We fietsen hier in een deel van de Zuiderwaterlinie, de oudste, langste en meest gebruikte waterlinie van Nederland. Hier is gevochten voor vrijheid, hier hebben mensen hun leven gegeven voor een ander. Er schijnt zelfs een kerkhof te zijn voor

soldaten van het Spaanse leger die hier in de Tachtigjarige Oorlog sneuvelden. Verderop ligt namelijk de Spinolaschans, vernoemd naar de Spaanse legeraanvoerder Ambrogio Spinola die Breda in 1625 innam.

De route doet kort de bebouwde kom van Breda aan, maar helaas niet het deel wat representatief is voor de stad die gewaardeerd wordt om haar bourgondische karakter. De arbeiderswijken Wisselaar en Geeren-Noord vormen de verbinding naar de

De route

Route **Ontdek de Open Linie bij Oosterhout** is 39,5 kilometer lang. Hij is te vinden op route.nl (nummer 749531) of via de gelijknamige app. Je vindt hem ook door deze QR-code te scannen.

Lage Vuchtpolder, waar het landschap weer weids en groen is. De Zwarte Dijk lijkt eindeloos rechtdoor te gaan en dat is helemaal niet erg, want met de wind in de rug houden we de vaart er goed in. Totdat het blauwe bord met 'Teteringen' opdoemt.

Wijnhuis

Bij Oosterhout duiken we weer de bossen in. Begin 19de eeuw werden in dit heidegebied grove dennen geplant. Daarmee werd de basis gelegd voor Boswachterij Dorst, die nu 1100 hectare groot is. Het bos is populair bij diverse spechtsoorten, leren we van de boswachter.

Dichte begroeiing en open stukken wisselen elkaar af. Pas bij de Dongenseweg laten we het bos definitief achter ons en trappen we, opgefist door de boslucht, terug naar Oosterhout. Daar brengt de Kloosterdreef, een laan met kasseien, ons naar De Heilige Driehoek, waar twee kloosters en een abdij nog altijd een plek van rust en bezinning vormen. De zusters Norbertinessen van Sint-Catharinadal wonen sinds 1647 in het kleine kasteel De Blauwe Camer. Ze houden van rust, maar zijn zeker geen besloten gemeenschap.

Enkele jaren geleden besloten de zusters van hun akkers wijngaarden te maken. Hun wijn is nu geliefd en trekt dan ook heel wat bezoekers naar Sint-Catharinadal, waar ook een winkel en wijnhuis zijn ingericht. Toch is het er niet hectisch. Het lijkt alsof de gasten zich als vanzelf aanpassen aan de serene sfeer van Sint-Catharinadal. Dat komt ons goed uit, want na bijna 40 kilometer fietsen kunnen we wel wat rust gebruiken.

De Zwarte Dijk lijkt eindeloos rechtdoor te gaan